

Thăm Thiết

Hàn Mặc Tử

Cười cho lắm cho dầm dề nước mắt
Chết ruột gan mà ngoài mặt như không.
Anh nhìn Mai chua xót cả tấm lòng
Không biết nói làm sao cho da diết!

Trắng như tinh và rất nên thanh bạch
Cốt cách đều rất mực đồng trinh
Mai của anh, chiều phong vận xinh xinh.
Say một nửa và thơm một nửa.

Bay chơi với điệu quỳnh dao hương múa
Mê cầm trăng trong một tối xa hoa.
Nâng âm thanh trên những ngón tay ngà
Giây phút ấy rượu say, trời lão đảo.
Thêm nóng mặt, ân tình thôi gượng gạo
Sững lòng đi trong một tối tân hôn.
Đây Mai Đình, tiên nữ ở Vu Sơn
Đem mộng xuống gieo vào muôn sóng mắt,
Nàng! Ôm nàng! Hai tay ta ghì chặt
Cả bài thơ êm mát lạ lòng thay!
Ta là người uống muôn hận sầu cay
Nàng là mật của muôn tuần trăng mật.
Ôi khoái trá thắm dần vô thể chất
Hồn trong sương, ảnh hưởng đến mê tơi!
Quý như vàng, trọng như ngọc trên đời
Mai! Mai! Mai! Là Nguyệt Nga tái thế.
Tình rất nặng và nghĩa đầy lượng bể,
Tôi ôm nàng, muốn cắn chết nàng đi!
Bao nảo nùng sầu hận n trong mê ly
Anh thấy rõ rằng anh đang trơ trọi.
Em xa quá, biết làm sao nhả với?
Anh đưa lòng cho tới huyết lòng em!
Mai! Ôi Mai, là em vẫn còn nguyên,
Hay đã chết như tình anh đã chết?